

Sygn. akt II Ka 261/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

7 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Sędziowie: Sędzia SO Waldemar Cytrowski

Sędzia SO Karol Skocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale Grzegorza Budzińskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupcy

po rozpoznaniu 7 października 2022r.

sprawy **R. B. i T. R.**

oskarżonych z art.271§1i3k.k. oraz art.18§2k.k. w zw. z art.271§1i3k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupcy

z 10 maja 2022r., sygn. akt II K 520/20

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze po 1/2 części czyli w kwotach po 40zł i wymierza każdemu z nich opłatę w kwocie 600zł za to postępowanie.

Karol Skocki Agata Wilczewska Waldemar Cytrowski

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 261/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 10 maja 2022 r., sygn. akt II K 520/20.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego M. B. oraz obrońca oskarżonego T. R.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

słów użył, czy chodziło jedynie o potwierdzenie badania technicznego	# niezasadny
czy o sam fakt jego wykonania, stąd zeznania tych świadków	# zasadny
nie są wiarygodne logiczne, zawierają szereg sprzeczności oraz wątpliwości, a nadto świadkowie	# częściowo zasadny
mieli powód, aby uznawać nieprawdę i próbować oskarżać	# niezasadny
mojego M., bowiem świadek A. W. (2) był 'inny kolizji z udziałem oskarżonego, za co został	# zasadny
skazany wyrokiem sądu, wobec czego Sąd I instancji bezpodstawnie	# częściowo zasadny
uznał zeznania tych świadków jako jednoznaczne i potwierdzające	# niezasadny
rzekome przyznanie się oskarżonego do braku badania technicznego	# zasadny
pojazdu w chwili kolizji;	# częściowo zasadny
c) zeznań świadka W. T., z których wynika, że oskarżony T. R. miał	# niezasadny
powiedzieć, że nie posiada badania technicznego, podczas gdy jak	# zasadny
wyjaśnił to sam oskarżony przyznał dynie, iż nie posiada przy sobie	# częściowo zasadny
dokumentów potwierdzających jego wykonanie, ww. świadek przebywał	# niezasadny
przez niedługi czas na miejscu zdarzenia, stąd mógł w niewłaściwy	# zasadny
sposób zrozumieć słowa skarżonego, bowiem jak wynika już z ww.	# częściowo zasadny
argumentacji świadkowie, którzy byli obecni przy całym Jarzeniu	# niezasadny
nie mają pewności co do tego jakie słowa w rzeczywistości padły z ust	# zasadny
T. R.) kolizji, co więcej świadek nie żyje, stąd nie było możliwe	# częściowo zasadny
doprecyzowanie jego zeznań i ustalenie czy oskarżony mówił o	# niezasadny
nieposiadaniu badania technicznego czy jedynie o braku dokumentów to	# zasadny
potwierdzających;	# częściowo zasadny
d) zeznań świadka M. P., w zakresie w jakim sąd uznał, że	# niezasadny
są przydatne do ustalenia, że oskarżony miał obowiązek wykonać	# częściowo zasadny
badania techniczne pojazdu, aby móc poruszać się nim po drogach	# niezasadny
	# zasadny

publicznych podczas gdy świadek opisywała jedynie sytuacje, gdyby oskarżony chciał zarejestrować pojazd i wykorzystać posiadane badanie techniczne z innego kraju, co nie powinno mieć znaczenia na gruncie niniejszej sprawy, bowiem oskarżony w chwili zdarzenia posiadał tzw. tablice próbne - tymczasowe, wydane przez Starostwo Powiatowe, na których mógł się poruszać bez dokonywania rejestracji - w takiej sytuacji posiadane przez pojazd badanie techniczne z innego kraju jest ważne, co zezwala na ruch pojazdem po drogach;	# częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny
e) zeznań świadka J. S. w zakresie w jakim sąd uznał, iż są przydatne do potwierdzenia rzekomego nieposiadania przez oskarżonego badania technicznego, podczas gdy świadek na rozprawie w dniu 09.02.2022 r. wprost powiedział, że nie wie czy padły takie słowa, że samochód nie był dopuszczony do ruchu i nie miał badań technicznych, wobec czego zeznania te w żaden sposób nie powinny być brane pod uwagę przy ocenie tej okoliczności;	# niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny
f) zeznań świadka Ł. S. w zakresie w jakim Sąd uznał, że zeznania te potwierdzają brak badania technicznego w trakcie kolizji z uwagi na fakt, iż świadek stwierdził, że ma wątpliwości co do wykonania godziny przeglądu, podczas gdy na rozprawie świadek zeznał, że nie pamięta jakie dokumenty oskarżony mu okazywał i co na nich się znajdowało, co więcej wątpliwości świadka nie powinny w żadnym zakresie przesądzać o winie oskarżonego, bowiem nie zostały przez świadka zweryfikowane i stanowiły jedynie jego ocenę	# niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

zdarzenia a nie potwierdzenie istniejących faktów;

g) zeznań świadka D. Ł., w zakresie w jakim Sąd uznał, iż zeznania te potwierdzają fakt nieposiadania badania technicznego, podczas gdy świadek na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2022 r. wprost powiedział, że słyszał to jedynie od A. W. (2) na jakimś spotkaniu, dlatego nie jest pewien czy to prawda, wobec czego zeznania te nie powinny być uznane za wiarygodne i przydatne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy;

h) danych z rejestru badań technicznych na płycie CD, informacji z Transportowego Dozoru T. R. nie miał wykonanego badania technicznego w trakcie kolizji, podczas gdy oskarżony M. B. w sposób precyzyjny wyjaśnił, że w chwili gdy nie działa na stacji diagnostycznej Internet nie ma możliwości wprowadzenia danych do rejestru, a nie tylko do systemu (...), oskarżony M. B. przedstawił nagranie potwierdzające działanie rejestru i wykazał tym samym jak ten system funkcjonuje i jakie problemy są w sytuacji braku Internetu z wprowadzeniem wykonanego badania technicznego, stąd Sąd bezpodstawnie wyciągnął z omawianych dowodów sprzeczne z prawdą wnioski;

i) zeznań świadka K. R., J. R., T. O. (1) oraz B. P. w zakresie w jakim sąd nie dał wiary tym zeznaniom, podczas gdy były one szczere, swobodne i spójne, zeznania te potwierdziły przebieg zdarzeń w dniu kolizji, fakt wykonania badania technicznego przed kolizją, zeznania te wzajemnie się uzupełniają, mimo tego, iż pochodzą od niezależnych od siebie osób, w ocenie obrony dowody w postaci zeznań ww. świadków

jednoznacznie potwierdzają fakt wykonania badania technicznego przed kolizją, co więcej świadkowie K. R. i T. O. (1) byli naocznymi świadkami wykonywania przez oskarżonego M. B. badania technicznego, stąd niezrozumiała jest ocena tych dowodów, zgodnie z którą te zeznania zostały potraktowane jako niewiarygodne, a zeznania w szczególności A. W. (2), który nie był naocznym świadkiem wykonania badania technicznego zostały uznane za wiarygodne;

j) polisy OC pojazdu, poprzez przyjęcie, iż fakt zawarcia polisy już po kolizji potwierdza to, że badanie techniczne również zostało wykonane później niż w rzeczywistości, podczas gdy brak jest jakichkolwiek przesłanek, aby tak ustalać, a późniejsze zawarcie polisy OC w żadnym wypadku nie może potwierdzać wykonania badania technicznego, bowiem są to dwie niezależne od siebie czynności, dokonywane w dwóch odrębnych instytucjach.

2. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżony T. R. dokonał zarzucanego mu czynu i nakłonił oskarżonego M. B. do poświadczenia nieprawdy co do daty i godziny badania technicznego pojazdu marki B., podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego ani z zeznań świadków powołanych na gruncie niniejszego postępowania ani ze zgromadzonej dokumentacji nie wynika w sposób jednoznaczny, żeby oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów co w konsekwencji doprowadziło do bezzasadnego skazania oskarżonego i R. za zarzucane mu czyny, co więcej Sąd nie powołał w uzasadnieniu

ani jednego potwierdzającego, iż T. R. nakłaniał współoskarżonego do popełnienia tego czynu, ani dowodu potwierdzającego osiągnięcie korzyści majątkowej, Sąd nie wskazał nawet jaka mogłaby to być korzyść majątkowa czy osobista, czym naruszył podstawową zasadę prawa karnego wyrażoną w art. 1 § 1 k.k. i art. 5 § 1 k.p.k.

II. Obrońca oskarżonego R. B. orzeczeniu zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia polegający na nieprawidłowym przyjęciu, iż ww. Oskarżony w dniu 14 grudnia 2019 r. w S., działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w wysokości 98 złotych jako diagnosta uprawniony do przeprowadzenia badań technicznych pojazdu, poświadczył nieprawdę w zaświadczeniu nr (...) o przeprowadzeniu badania technicznego samochodu osobowego m-ki B. (...) należącego do T. R., co do okoliczności mającej znaczenie prawne w ten sposób, że potwierdził, że pojazd przeszedł okresowe badanie techniczne z wynikiem pozytywnym podczas, gdy wcześniejszy udział samochodu w zdarzeniu drogowym i uszkodzenia, jakie w wyniku tego powstały uniemożliwiły wydanie takiego zaświadczenia tj. dopuścił się czynu z art. 271 § 1 i 3 k.k., albowiem ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, żeby oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, co w konsekwencji doprowadziło do bezzasadnego skazania Oskarżonego za winnego, co więcej Sąd nie powołał w uzasadnieniu

dowodów potwierdzających jakoby fakt nie wykonania badania technicznego pojazdu, a pominął przy tym dowody świadczące, że takie badanie, zgodnie z prawem, miało miejsce, przy jednoczesnym braku udowodnienia, że T. R. nakłaniał współoskarżonego do popełnienia tego czynu, ani dowodu potwierdzającego osiągnięcie korzyści majątkowej, Sąd nie wskazał nawet jaka mogłaby to być korzyść majątkowa czy osobista, czym naruszył podstawową zasadę prawa karnego wyrażoną w art. 1 § 1 kk oraz w art. 5 § 1 k.p.k.

2.obrazę prawa materialnego tj. art. 271 §1 i § 3 k.k. (z ostrożności procesowej na wypadek braku zgody Sądu Odwoławczego z ponoszonym zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych) wobec nieprawidłowego uznania przez Sąd, że ww. Oskarżony dopuścił się czynu wskazanego w powyżej w punkcie 1.

3.obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 4, 5 § 2 oraz 7 i 9, 193 § 1 oraz 424 § 1 i 2 k.p.k. wobec nie uwzględnienia okoliczności wykazanych dowodami przemawiających na korzyść Oskarżonego, nie rozstrzygnięcia istniejących w sprawie wątpliwości na ich korzyść, braku pełnego zgromadzenia materiału dowodowego, zaniechania przeprowadzenia dowodów z urzędu, a tym samym zaniechania wyjaśnienia okoliczności istotnych dla sprawy, braku oceny zgromadzonego materiału dowodowego, braku zbadania okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w tym określonych w przepisach określających zasady wykonywania badań technicznych pojazdów

oraz wymagających wiadomości specjalnych, przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów i dokonania jej wbrew zasadom wiedzy i prawidłowego rozumowania, niepełnego uzasadnienia faktycznego i prawnego uzasadnienia wyroku.

W tym w szczególności wobec dokonania dowolnej, a nie swobodnej oceny lub całkowitego poniechania oceny następujących dowodów;

a) całkowitego pominięcia nagrania, które zostało odtworzone na rozprawie dnia 9.02.2022 r, na okoliczność awaryjności systemu do prowadzenia rejestru badań technicznych i obiektywnego braku możliwości naniesienia czegokolwiek na ten system w sytuacji problemów z łącznością z Internetem, a także złożonych do akt sprawy wydruków z elektronicznego rejestru stacji kontroli pojazdu oskarżonego w postaci zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym wraz z dokumentem identyfikacyjnym pojazdu, w których, w punkcie 3 zaświadczenia odnotowano datę przeprowadzenia badania tj, 14.12.2019 r., w pozycji 9 znajduje się data 28.04.2022r. oraz godzinę 09:42:02 (jest to data i godzina wydruku kolejnego egzemplarza dokumentu z rejestru, a nie wykonania badania technicznego) oraz w pozycji 10 zaświadczenia „uwagi”, opisano uwagę „badanie wykonano w trybie awaryjnym, brak dostępu do (...), które to dowody świadczą, że badanie techniczne zostało wykonane w trybie awaryjnym, a jedynie wpisy do rejestru wobec trudności technicznych zostały wykonane z godzinach późniejszych,

co nie przeczy, że badanie zostało wykonane, a zaprzecza twierdzeniom zawartym w akcie oskarżenia;

b) wyjaśnień oskarżonych M. B. i T. R. złożonych w toku postępowania poprzez uznanie, iż nie należy dać wiary wyjaśnieniom oskarżonych z których wynika jednoznacznie, jaki był przebieg zdarzeń w dniu 14 grudnia 2019 r., podczas gdy te wyjaśnienia były spójne i logiczne, znalazły potwierdzenie w pozostałym materialnym dowodowym, w szczególności w zeznaniach świadków K. R., J. R., T. O. (1) oraz B. P., a prawidłowa ocena tych wyjaśnień winna doprowadzić do wniosku, iż oskarżony T. R. nie ponosi odpowiedzialności karnej w niniejszej sprawie;

c) zeznań świadka A. W. (2) oraz D. W. złożonych w toku postępowania poprzez uznanie ich wiarygodności w zakresie, w jakim świadek ten potwierdził, że oskarżony po kolizji w dniu 14 grudnia 2019 r. powiedział, że nie ma badania technicznego, podczas gdy ww. świadkowie na rozprawie w dniu 28.04.2021 r. zeznali, iż oskarżony powiedział, że nie ma dokumentów, nie pamiętali dokładnie jakich słów użył, czy chodziło jedynie o potwierdzenie badania technicznego czy o sam fakt jego wykonania, stąd zeznania tych świadków nie są wiarygodne i logiczne, zawierają wiele wątpliwości, a nadto świadkowie mieli powód, aby zeznawać nieprawdę i próbować oskarżać T. R., bowiem świadek A. W. (2) był winny kolizji z udziałem oskarżonego, za co został skazany wyrokiem sądu, wobec czego Sąd I instancji bezpodstawnie uznał zeznania tych świadków

jako jednoznaczne i potwierdzające rzekome przyznanie się oskarżonego do braku badania technicznego pojazdu w chwili kolizji;

d) zeznań świadka W. T., z których wynika, że oskarżony T. R. miał powiedzieć, że nie posiada badania technicznego, podczas gdy jak wyjaśnił to sam oskarżony przyznał jedynie, iż nie posiada dokumentów potwierdzających jego wykonanie, ww. świadek przebywał przez niedługi czas na miejscu zdarzenia, stąd mógł w niewłaściwy sposób zrozumieć słowa oskarżonego, bowiem jak wynika już z ww. argumentacji świadkowie, którzy byli obecni przy całym zdarzeniu nie mają pewności co do tego jakie słowa w rzeczywistości padły z ust T. R. po kolizji, co więcej świadek nie żyje, stąd nie było możliwe doprecyzowanie jego zeznań i ustalenie czy oskarżony mówił o nieposiadaniu badania technicznego czy jedynie o braku dokumentów to potwierdzających;

e) zeznań świadka M. P., w zakresie w jakim sąd uznał, że są przydatne do ustalenia, że oskarżony T. R. miał obowiązek zrobić badania techniczne pojazdu, aby móc poruszać się nim po drogach publicznych podczas gdy świadek opisywała jedynie sytuacje, gdyby oskarżony chciał zarejestrować pojazd i wykorzystać posiadane badanie techniczne z innego kraju, co nie powinno mieć znaczenia na gruncie niniejszej sprawy, bowiem oskarżony w chwili zdarzenia posiadał tzw. tablice próbne - tymczasowe, wydane przez Starostwo Powiatowe, na których mógł się poruszać bez dokonywania rejestracji - w takiej sytuacji posiadane przez pojazd badanie techniczne z innego kraju jest ważne,

co zezwala na ruch pojazdem po drogach;

f) zeznań świadka J. S. w zakresie w jakim sąd uznał, iż są przydatne do potwierdzenia rzekomego nieposiadania przez oskarżonego badania technicznego, podczas gdy świadek na rozprawie w dniu 09.02,2022 r. wprost powiedział, że nie wie czy padły takie słowa, że samochód nie był dopuszczony do ruchu i nie miał badań technicznych, wobec czego zeznania te w żaden sposób nie powinny być brane pod uwagę przy ocenie tej okoliczności

g) zeznań świadka Ł. S. w zakresie w jakim Sąd uznał, że zeznania te potwierdzają brak badania technicznego w trakcie kolizji z uwagi na fakt, iż świadek stwierdził, że ma wątpliwości co do wykonania godziny przeglądu, podczas gdy na rozprawie świadek zeznał, że nie pamięta jakie dokumenty oskarżony mu okazywał i co na nich się znajdowało, co więcej wątpliwości świadka nie powinny w żadnym zakresie przesądzać o winie oskarżonego, bowiem nie zostały przez świadka zweryfikowane i stanowiły jedynie jego ocenę zdarzenia a nie potwierdzenie istniejących faktów;

h) zeznań świadka D. Ł., w zakresie w jakim Sąd uznał, iż zeznania te potwierdzają fakt nieposiadania badania technicznego, podczas gdy świadek na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2022 r. wprost powiedział, że słyszał to jedynie od A. W. (2) na jakimś spotkaniu, dlatego nie jest pewien czy to prawda, wobec czego zeznania te nie powinny być uznane za wiarygodne i przydatne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy;

i) dane z rejestru badań technicznych na płycie CD, informacja z Transportowego Dozoru (...) w zakresie w jakim Sąd uznał, że dowody te potwierdzają, że pojazd oskarżonego T. R. nie miał wykonanego badania technicznego w trakcie kolizji, podczas gdy oskarżony M. B. w sposób precyzyjny wyjaśnił, że w chwili gdy nie działa na stacji diagnostycznej internet nie ma możliwości wprowadzenia danych do rejestru, a nie tylko do systemu (...), oskarżony M. B. przedstawił nagranie potwierdzające działanie rejestru i wykazał tym samym jak ten system funkcjonuje i jakie problemy są w sytuacji braku internetu z wprowadzeniem wykonanego badania technicznego, stąd Sąd bezpodstawnie wyciągnął z omawianych dowodów sprzeczne z prawdą wnioski;

j) zeznań świadka K. R., J. R., T. O. (1) oraz B. P. w zakresie w jakim sąd nie dał wiary tym zeznaniom, podczas gdy były one szczerze, swobodne i spójne, zeznania te potwierdziły przebieg zdarzeń w dniu kolizji, fakt wykonania badania technicznego przed kolizją, zeznania te wzajemnie się uzupełniają, mimo tego, iż pochodzą od niezależnych od siebie osób, w ocenie obrony dowody w postaci zeznań ww. świadków jednoznacznie potwierdzają fakt wykonania badania technicznego przed kolizją, co więcej świadkowie K. R. i T. O. (1) byli naocznymi świadkami wykonywania przez oskarżonego M. B. badania technicznego, stąd niezrozumiała jest ocena tych dowodów, zgodnie z którą te zeznania zostały potraktowane jako niewiarygodne, a zeznania w szczególności A. W. (2), który nie był naocznym świadkiem

	<p>wykonania badania technicznego zostały uznane za wiarygodne;</p> <p>k) polisy OC pojazdu, poprzez przyjęcie, iż fakt zawarcia polisy już po kolizji potwierdza to, że badanie techniczne również zostało wykonane później niż w rzeczywistości, podczas gdy brak jest jakichkolwiek przesłanek, aby tak ustalać, a późniejsze zawarcie polisy OC w żadnym wypadku nie może potwierdzać wykonania badania technicznego, bowiem są to dwie niezależne od siebie czynności, dokonywane w dwóch odrębnych instytucjach</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacje okazały się niezasadne.</p> <p>W odniesieniu do wspólnych zarzutów obrońców oskarżonych, wbrew ich stanowisku, Sąd I instancji nie dopuścił się błędu w zakresie oceny wyjaśnień oskarżonych, bowiem słusznie nie zasługują one na wiarę. Całkowicie subiektywne jest twierdzenie obrony, iż wyjaśnienia te znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, bowiem znalazły one potwierdzenie jedynie w zeznaniach świadków K. R., J. R., T. O. (2) i B. P., które Sąd również słusznie uznał za niewiarygodne. Obrona pomija przy tym, iż wyjaśnienia oskarżonych pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków A. W. (2), W. T., D. W., jak również z treścią polisy OC oraz treścią zaświadczenia o badaniu technicznym z godziny 12:07. Nadto wyjaśnienia te są sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, a wersja</p>		

przedstawiona przez oskarżonych jest zupełnie nielogiczna, co trafnie wypunktował Sąd orzekający w sporządzonym uzasadnieniu i nie jest celowe powielanie argumentacji w tym zakresie. Z powyższych dowodów wprost wynika, że T. R. nie mając aktualnego badania technicznego pojazdu ani ubezpieczenia OC wyjechał niezarejestrowanym samochodem i dopiero po kolizji próbował uzupełnić przedmiotowe braki w dokumentacji. Nie budzi wątpliwości, iż oskarżony T. R. dopiero po kolizji, o godz. 10:05 zawarł umowę ubezpieczenia OC i namówił drugiego z oskarżonych do tego, by ten wystawił zaświadczenie o badaniu technicznym pojazdu. Badanie techniczne nie mogło zostać faktycznie przeprowadzone o godz. 12:07, bowiem uszkodzenia pojazdu wykluczały jego dopuszczenie do ruchu drogowego. Działanie oskarżonego miało na celu późniejsze otrzymanie od A. W. (2) oświadczenia o spowodowaniu kolizji, na co świadek się nie zgodził.

Sąd orzekający nie dopuścił się również błędu w ocenie zeznań świadków A. W. (2) i D. W. w zakresie w jakim uznał je za wiarygodne. Wskazać należy, iż ww. świadkowie w toku postępowania przygotowawczego, zatem niedługo po zdarzeniu zeznali, iż oskarżony w dniu 14 grudnia 2019 r. nie posiadał badania technicznego, o czym sam mówił. Fakt, iż świadkowie na rozprawie dniu 28 kwietnia 2021 r. zatem półtora roku później nie pamiętali dokładnie jakich słów użył oskarżony w żadnym zakresie nie może deprecjonować wcześniej złożonych zeznań. Naturalnym jest, iż z upływem czasu świadkowie mogli nie pamiętać dokładnych słów oskarżonego, w świetle czego Sąd

sluszenie za istotne uznal ich zeznania
zlozone na wcześniejszym etapie
postepowania.

W tozsamy sposob Sad odwolawczy
ocenia zarzut obroncow w zakresie
niewlasciwej oceny zeznan swiadka
J. S.. Swiadek ten w toku
postepowania przygotowawczego
rowniez wskazal, iz oskarzony
nie mial zadnych dokumentow
polskich, ktore uprawniałyby go do
ruchu pojazdem na terenie Polski.
Swiadek mial w owczas rowniez
wiedze w zakresie tego, iz na
później okazanych dokumentach
nie zgadzala sie data badan
technicznego, bowiem zostalo ono
przeprowadzone po kolizji. Fakt,
iz po znacznym uplywie czasu, na
rozprawie w dniu 9 lutego 2022 r.
swiadek nie pamietal czy padly takie
slova nie umniejsza wartosci jego
wcześniej zlozonych zeznan.

Rowniez z tych samych względow,
Sad odwolawczy za niezasadny
uznal zarzut niewlasciwej oceny
zeznán swiadka Ł. S.. Swiadek
ten powzial watpliwosci co
do godziny wykonania badania
technicznego pojazdu, natomiast
naturalnym jest, iz po uplywie
czasu, na rozprawie mial prawo
nie pamietac jakie dokumenty
przedlozył mu oskarzony i co sie
na nich znajdowalo. Nadto wbrew
stanowisku obrony, swiadek nie mial
obowiazku weryfikacji zaistnialych
watpliwosci.

Nadto Sad odwolawczy za czysto
subiektywna uznal interpretacje
obrony w zakresie tresci zeznan
swiadka W. T.. Swiadek ten zeznal,
iz oskarzony T. R. powiedzial, ze
nie posiada badania technicznego.
Fakt, iz oskarzony wyjasnil, ze
jedynie nie posiadal przy sobie
dokumentow potwierdzajacych jego

wykonanie, a nie że w ogóle nie wykonał badania, nie umniejsza wiarygodności zeznań świadka, bowiem z wcześniej wskazanych powodów, Sąd orzekający słusznie uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne. Za całkowicie niezasadne i polemiczne należy ocenić stanowisko obrony, iż świadek W. T. nie zrozumiał oskarżonego, bowiem przebywał na miejscu zdarzenia przez niedługi czas. Wątpliwości co do treści zeznań świadka powzięła jedynie obrona, a nie Sąd orzekający, co oczywiście nie może mieć wpływu na ocenę wiarygodności zeznań świadka.

Wątpliwości Sądu odwoławczego nie budzi również ocena zeznań świadka M. P. w zakresie w jakim Sąd I instancji uznał jej zeznania za przydatne do ustalenia, że oskarżony miał obowiązek wykonać badanie techniczne pojazdu, by móc poruszać się nim po drogach publicznych. Świadek wskazała na obowiązki osoby, która po sprowadzeniu samochodu z Niemiec do Polski chce się nim poruszać po drogach publicznych. W tym celu osoba winna w pierwszej kolejności przeprowadzić badanie techniczne pojazdu, bowiem stosuje się wówczas prawo polskie z rocznym terminem ważności badania technicznego. Pojazd którym poruszał się oskarżony nie miał wykonanego takiego badania. Kwestia rejestracji pojazdu jest procedurą, która może zostać przeprowadzona, w sytuacji gdy pojazd posiada ważne badanie techniczne wykonane w Polsce. Oskarżony posiadał tzw. tablice próbne – tymczasowe, na których mógłby się poruszać na terenie Polski do czasu rejestracji pojazdu w Polsce, gdyby równocześnie wykonał badanie techniczne pojazdu. Samo

posiadanie tablic próbnych, bez aktualnego badania technicznego nie uprawnia do poruszania się po drogach publicznych samochodem sprowadzonym do Polski z Niemiec.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się również błędu w ocenie zeznań świadka D. Ł.. Świadek ten zeznał, iż wie od A. W. (2), że przegląd techniczny pojazdu był załatwiany już po kolizji. Zeznania te znalazły potwierdzenie m.in. w danych z rejestracji badań technicznych.

Z uwagi na fakt, iż wyjaśnienia oskarżonych T. R. i M. B. słusznie uznano za niewiarygodne, nie ma znaczenia iż oskarżeni zaprzeczyli treści wynikającej z rejestru badań technicznych na płycie CD jak i informacji z Transportowego Dozoru (...) potwierdzającej, że pojazd oskarżonego w trakcie kolizji nie miał wykonanego badania technicznego. Z powyższych dowodów niezaprzeczalnie wynika, że oskarżony T. R. w chwili kolizji nie miał wykonanego badania technicznego pojazdu.

Sąd orzekający prawidłowo ocenił także zeznania świadków K. R., J. R., T. O. (2) i B. P. za niewiarygodne. Sąd odwoławczy podzielił argumentację Sądu I instancji w tym zakresie. Wbrew stanowisku obrony zeznania te nie były spójne ani wzajemnie się nie uzupełniały. Wręcz przeciwnie, zeznania te były wybiórcze, zawierały luki oraz sprzeczności oraz ulegały zmianie w toku postępowania, w zależności od rozwoju sprawy. Nadto co najistotniejsze, zeznania te nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym.

Jako naiwne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego

jawi się stanowisko obrony, iż fakt zawarcia polisy OC już po kolizji nie potwierdza, iż badanie techniczne pojazdu również zostało wykonane później niż w rzeczywistości. Oczywistym jest, iż w chwili kolizji oskarżony nie posiadał jakichkolwiek dokumentów uprawniających go do kierowania pojazdem po drogach publicznych, a dopiero po kolizji próbował zalegalizować pojazd, obawiając się konsekwencji zaniechania w tym zakresie. W tym celu zarówno zawarł umowę ubezpieczenia jak i wykonał badanie techniczne pojazdu.

Z kolei w odniesieniu do apelacji obrońcy R. B., Sąd odwoławczy nie powziął jakichkolwiek wątpliwości, iż zgromadzony materiał dowodowy i prawidłowo ustalony na jego podstawie stan faktyczny wskazują, że oskarżony dopuścił się zarzucanego czynu. Sąd I instancji nie dopuścił się naruszenia prawa materialnego, bowiem oskarżony swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego przestępstwa, co wyartykułował Sąd orzekający w sporządzonym uzasadnieniu. Nie można zresztą zasadnie stawiać zarzutu naruszenia prawa materialnego w sytuacji gdy kwestionuje się jednocześnie poczynione ustalenia faktyczne.

Wbrew stanowisku obrony, w sprawie nie pojawiają się jakiegokolwiek wątpliwości co do sprawstwa i winy oskarżonego. Nie można stawiać w sposób uzasadniony zarzutu naruszenia zasady in dubio pro reo, powołując się na wątpliwości samej "strony" co do treści ustaleń faktycznych, wymowy dowodów, czy też sposobu interpretacji przepisów prawa. Dla oceny, czy nie został naruszony zakaz z art. 5 § 2 k.p.k. nie są

bowiem miarodajne tego rodzaju wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale tylko to, czy sąd orzekający w sprawie rzeczywiście powziął wątpliwości w tym zakresie i wobec braku możliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. A zatem w sytuacji, gdy konkretne ustalenie faktyczne zależne jest od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu zasady domniemania niewinności. Na gruncie niniejszej sprawy, Sąd I instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości w zakresie tego, że oskarżony R. B. swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona zarzucanego mu przestępstwa.

W kontekście powyższego całkowicie niezasadne jest stanowisko obrony, iż Sąd w celu wyjaśnienia okoliczności sprawy, zaniechał przeprowadzenia dowodów z urzędu. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy był kompletny i wystarczał do poczynienia istotnych ustaleń faktycznych. Zatem to na obronie, a nie na Sądzie orzekającym ciążył obowiązek inicjatywy dowodowej dla wykazania przeciwnych okoliczności niż te ustalane w toku postępowania.

Jednocześnie obrona niezasadnie podnosi, iż Sąd pominął dowód z nagrania odtworzonego na rozprawie w dniu 9 lutego 2022 r., bowiem wbrew stanowisku obrońcy, Sąd dokonał merytorycznej oceny przedmiotowego nagrania, z którego wprost wynika że oskarżony R. B. nie przeprowadził badania technicznego marki B., który brał udział w kolizji. Nie ulega wątpliwości, iż zaświadczenie to zostało wydane dopiero po

kolizji. Nadto argumentacja obrony opiera się o błędne założenie, iż kłopoty z łącznością internetową wykluczały niezwłoczne dokonanie wpisu do rejestru, co nie jest prawdą, bowiem w sytuacji faktycznego przeprowadzenia badania technicznego, oskarżony wprowadziłby dane tego badania do rejestru badań prowadzonych przez każdego uprawnionego diagnostę, co nie wymaga połączenia internetowego. Oskarżony nie miałby zatem obiektywnych przeszkód, by wprowadzić dane badania technicznego, gdyby faktycznie je przeprowadził. Wobec powyższego, Sąd orzekający słusznie uznał, iż sprawie brak było obiektywnych powodów, aby oskarżony nie wprowadził do systemu badania technicznego pojazdu B. przed kolizją, gdyby faktycznie je wykonał. Nie budzi wątpliwości, iż o godzinie 11:35 do systemu wprowadzono dane z badania innego samochodu.

Całkowicie niezasadne jest również stanowisko obrońcy oskarżonego B., iż Sąd orzekający nie wskazał jaką korzyść otrzymał oskarżony w związku z popełnionym czynem. Okoliczność ta wprost wynika z opisu czynu. Korzyść ta wyniosła 98 złotych i stanowiła zapłatę za wydane przez oskarżonego zaświadczenie o wykonaniu badania technicznego pojazdu. Niezależnie od korzyści jakie z tego powodu miał uzyskać również oskarżony R.. Skoro natomiast oskarżony R. posłużył się przedmiotowym zaświadczeniem, to musiał o jego wystawienie zwrócić się po kolizji do oskarżonego B., stąd kwestia nakłonienia tego ostatniego do popełnienia czynu zabronionego nie budzi wątpliwości.

Kierunek apelacji obligował Sąd odwoławczy do dokonania kontroli instancyjnej w zakresie orzeczonych wobec oskarżonych kar i pozostałych rozstrzygnięć związanych z zastosowanym środkiem karnym i orzeczonym przepisem, jednakże i w tym aspekcie nie stwierdzono jakichkolwiek uchybień.

Mając na uwadze powyższe, Sąd odwoławczy nie znajdując przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylecia zaskarżonego rozstrzygnięcia na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Wniosek

Obrońca oskarżonego T. R. wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego T. R. od popełnienia zarzucanych mu czynów;

ewentualnie

2. w sytuacji braku przychylenia się do wniosku o zmianę wyroku, uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Słupcy z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego;

3. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

II. obrońca oskarżonego R. B. wniosł o:

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

zasadny

<p>1.zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego R. B. od popełnienia zarzucanych mu czynów;</p> <p>2.ewentualnie w sytuacji braku przychylenia się do wniosku o zmianę wyroku, uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Słupcy z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego;</p> <p>3.zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacjach skarżących, stąd brak jest podstaw do uniewinnienia oskarżonych od zarzucanych im czynów.</p> <p>W konsekwencji niezasadne okazały się wnioski w przedmiocie zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, tym kosztów zastępstwa procesowego.</p> <p>Sąd nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia, a w sprawie nie zachodzi również konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego na nowo.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>I.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Wina oskarżonego R. B. w zakresie przypisanego mu czynu, wymierzona kara grzywy, orzeczony zakaz wykonywania zawodu diagnosty, orzeczony przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa, wina oskarżonego T.</p> <p>R. B. w zakresie przypisanego mu czynu, wymierzona kara grzywy,</p> <p>rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem I instancji.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Sprawstwo i wina oskarżonych nie budzą wątpliwości Sądu odwoławczego. W toku kontroli instancyjnej nie dopatrzone się uchybień w zakresie wymiaru kar grzywien, orzeczonego wobec oskarżonego R. B. zakazu wykonywania zawodu diagnosty jak i orzeczonego wobec niego przypadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej</p>	

<i>z przestępstwa. Brak jest przy tym uchybień w przedmiocie kosztów postępowania przed Sędem I instancji.</i>	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 633 k.p.k. w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, wobec nieuwzględnienia obu apelacji, zasądzając od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze po 1/2 części czyli w kwotach po 40 zł i wymierzył każdemu z nich opłatę w kwocie 600 zł za to postępowanie.
7. PODPIS	
Karol Skocki Agata Wilczewska Waldemar Cytrowski	

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego R. B.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina oskarżonego

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego T. R.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina oskarżonego
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana